

### [Tholstrup.]

sagt: det ville have kostet mere, hvis vi skulle have ført kontrol med regnskaberne, så vi slap egentlig billigt med de 60 000 kr. Hertil vil jeg svare, at til statsdirigeret økonomi er der nødvendigvis knyttet store kontrolforanstaltninger; man kan ikke lave statsdirigeret økonomi uden store kontrolforanstaltninger, altså koster statsdirigeret økonomi betydeligt mere, end det er værd, for det er ikke noget værd, det ved vi allesammen; vi ved, at statsdirigeret økonomi er ringere, end når private dirigerer deres egen økonomi.

Til det ærede medlem hr. Aage Fogh vil jeg sige, at det ærede medlem glemmer de overvæltede skatter. Der er ikke tale om nogen kapitalistisk idé her, for vi slipper jo ikke for skatterne, når vi skal af med tilskuddene, og det er de bønnerige familier i dette land og arbejderfamilierne først og fremmest, der betaler skatterne, de væltes jo allesammen over på arbejderne og bønderne og fiskerne, de folk, der ikke er i stand til at overvælte skatterne videre. Det er en kendsgerning. Og jo flere børn man har, jo tungere hviler skatterne på skuldrene af de folk, der ikke har nogen mulighed for at vælte dem over på det næste lag, det kan vi ikke komme bort fra. Hvis man kun udskriver skatter på de velhavende, betyder det i de fleste tilfælde blot, at de velhavende sætter varepriserne i vejret, og det må betales af dem, der bruger de fleste varer.

Jeg vil gentage, at vi skal tilbage til ærlige priser på alle varer, vi skal tilbage til brødpriser, som er placeret på et prisniveau, som er i overensstemmelse med det øvrige prisniveau. Det er forkeert, når det ærede medlem hr. Poul Hansen (Slagelse) sagde, at der ingen rimelighed er i, at der skal betales mere for brødet nu end før. Jo, når prisniveauet rundt regnet er steget 100 pct., bør brødet følge med, således at det hele ligger dér, hvor det hører hjemme. Vi kan ikke lave en brødordning på basis af en pris, som aldrig nogensinde vil komme igen, for der er ingen, der skal fortælle mig, at prisniveauet vil gå de 50 pct. tilbage igen. Vi må have en brødpris, der er baseret på afleveringskornprisen indtil næste høst, og på den kornpris, der kommer efter næste høst, som forhåbentlig kan afleveres uden afleveringspligt.

Endelig vil jeg sige til den højtærede minister, at selvom melet til 20 øre er billigt som fodermiddel, er der den mangel ved det, at det ikke er til at få fat i, og det synes jeg er temmelig vigtigt, når man taler om det her, for skal man fristes til at fodre rugmel op,

skal man stjæle det først. Møllerne kan ikke bruge det, for de er under kontrol, d. v. s. dér er fristelsen ikke til stede; den er kun til stede for dem, der vil stjæle, og der er mange fristelser til stede for den slags folk.

**Juul:** Jeg vil gerne takke landbrugsministeren, fordi han har givet udtryk for forhandlingsvilje, når sagen kommer i udvalg. Jeg vil håbe, det kan lykkes at nå til en ordning, så vi kan blive fri for rabatmærker.

Når ministeren nu stadig gør gældende, at faren for opfodring af melet er tilstede, må vi selvfølgelig være villige til at betale det beløb i skatter, som en ordning vil nødvendiggøre. Jeg vil mene, at når vi går den vej, som jeg foreslog til at begynde med, at vi udbetaler tilskuddet til bagerne sådan, at melet på sin vej fra møllerne til bagerne koster 45 kr., er fristelsen til opfodring meget lille, jeg mener, den er helt borte, og skulle det alligevel ske, at en sæk rugmel skulle blive opfodret, er der jo ikke betalt en øre i statstilskud, inden det kommer ind til rugbrødsfabrikkerne; jeg tror absolut ikke, der er nogen som helst fare for, at der skal ske noget på det område her.

Til det ærede medlem hr. Aksel Møller vil jeg gerne sige, at forslaget om udstedelse af rabatmærker til et udsnit af befolkningen er vi absolut imod, for det første af den grund, at det er meget vanskeligt at trække grænsen for, hvem der skal have, og hvem der ikke skal have — det vil altid skabe en voldsom utilfredshed i befolkningen, når sådan noget skal gennemføres —, og for det andet er det en ordning, som, engang indført, næsten er umulig at komme af med igen; det er en meget utilfredsstillende ordning, og den vil vi nødig være med til.

Når det ærede medlem hr. Aksel Møller så stiller det spørgsmål til mig, hvorfor jeg ikke ved, om der kan blive tale om en skattelettelse, hvis vi går væk fra alle rabatordninger, ja, så ved jeg ikke, om jeg har udtalt mig sådan, men jeg har udtalt min tvivl om, hvorvidt der kunne blive tale om en skattelettelse af den art, som det ærede medlem hr. Aksel Møller gav udtryk for i sin tale forleden. Af den tale måtte man få det indtryk, at det ærede medlem kunne tænke sig en lettelse på de direkte skatter; hvis der kunne være tale om noget sådant, vil vi fra mit partis side være mere hægne, men det forekommer mig at ligge sådan, at de rabatordninger, som er gennemført, stadig er baseret på indirekte skatter; så hvis vi ophæver rabatordningerne og bliver i stand til at gennemføre skattelettelser, er det nærliggende at tænke sig, at tinget